

TANÚSÁG

A Nagymarosi Egyházközség Hírlevele

▶ Ferenc pápa megnyitotta az Irgalmasság Évét

Ferenc pápa egyszerű, jól megragadható lelkipásztori programot ad apostoli levelében, mely a rendkívüli szentévet megnyitja. Nem elsősorban módszert, akciót ajánl, inkább egyfajta hozzáállás tanulását: Legyünk irgalmasok a legapróbb dolgokban is - akkor majd képesek leszünk a világ nagy dolgait (éhezés, migráció, környezetszennyezés, stb.) is irgalmasan rendbe tenni.

Az irgalmas magatartás hiteles példáját adta a Szentatya az amerikai útján. Előzőleg sikerült összebékítenie Kubát és az USA-t, derűsen beszélt Che Gevara hatalmas képe előtt, és nem teremtette le az amerikai vezetőket. Azt hiszem, ez a szeretetteljes jelenlét sokkal mélyebben érintette meg mindkét ország gondolkodó embereit, és talán a politikai vezetőket is, mintha beolvasott volna nekik.

Megszólított Ferenc pápa. Mindezekelőtt nekem kell folytatnom a levélről és a vonatkozó szentírási részekről való elmélkedést. És ugyancsak nekem kell irgalmasnak lennem a családom, munkatársaim, környezetem, rosszakaróim, stb. iránt.

A Szentatya ószövetségi biblikus képpel indít: Isten így mutatkozik be Mózesnek: „*Irgalmas és könyörülő Isten, hosszan tűrő, gazdag kegyelemben és hűségben*” (Kiv 34,6). Ez az irgalmasság a legteljesebben a Názáreti Jézus szavaiban, tetteiben és egész személyiségében mutatkozik meg (MV 1).

Az Irgalmasság Kapuja: Itt ír róla először, majd a zarándoklatról szóló részben (14) fejt ki részletesen. Útra kell kelnünk, be kell lépnünk. Ez elhatározást, döntést, magunkból való kilépést vár tőlünk (3).

Ferenc pápa már nem úgy volt úgy a Zsinat pápája, mint az előző két pápa (János Pál püspökként, Benedek teológus szakértőként vett részt), de látható, hogy zsinati pápa ő is. Szép a dokumentum kezdetén, hogy a Zsinat 50. évfordulójához köti az IÉ kezdetét, mert „*a Zsinat megnyitásával az Egyház történelmének új szakasza kezdődött*”. Két nagyon jó idézettel indít, amit talán ismerünk, de ritkán idézünk. A Zsinatot elindító XXIII. János és azt lezáró VI. Pál is az irgalmasságról beszélt, ezek ma is nagyon aktuálisak: „*Egyházunk nem uralkodni, nem kioktatni akar, hanem szolgálni*” (4).

Föl kell újra fedeznünk az Ószövetség, főleg a Zsoltárok Irgalmas Istenét! Fontos erről újra tanítanunk, mert (talán a korábbi hitoktatásunk miatt is) sokakban él az a téves kép, hogy az „*Ószövetség Istene irgalmatlan*” (6-7). Jézus példája mutatja meg igazán Isten irgalmasságát. Két alapvető példabeszéd Lukácstól: Isten végtelenül irgalmas irántunk (Lk 15: Az irgalmas atya) – ezért legyünk mi is irgalmasok embertársaink iránt (Lk 10: Az irgalmas szamaritánus), illetve a megbocsátás (Mt 18,22-35).

► Ilyen egyszerű az egész!

Angyali Csomagküldő Szolgálat

Az Angyali Csomagküldő Szolgálat a Nagycsaládosok Országos Egyesületének kezdeményezése, és már hosszú évek óta működik az egész országban. A lényege, hogy az advent idején segítséget kérőket összehozza olyan nagycsaládos szervezetekkel, akik vállalják a család kéréseinek teljesítését. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a szervezet megkapja a kérő levelet, és névtelenül eljuttatja a csomagot a családnak.

És nem luxuscikkekről van szó, legtöbb esetben ételkészlettel a téli szünet idejére vagy a karácsonyi asztalra, a gyerekeknek csizmát vagy meleg ruhát kérnek, apró játékokat, szaloncukrot. Ehhez a kezdeményezéshez csatlakozott a Nagycsaládosok Nagymarosi Egyesülete kilenc éve, amikor is egy budapesti

családnak gyűjtöttünk adományt. A következő évben történt a fordulat: megbeszéltük, hogy sokkal jobb lenne helyben körülnézni és segíteni.

Mivel nagycsaládos egyesület vagyunk, az elsődleges cél az lett, hogy a téli szünet idejére tudjunk ételkészletet adni a rászorulóknak, amiből gazdálkodhatnak. Első évben egy családnak vittünk csomagot, ahol megözvegyült az apuka, és 3 kisgyerekekkel maradt egyedül.

A következő évben 5 családnak, volt, amikor 7-nek, idén 3 helyre viszünk adományt. Volt köztük egyedül élő nyugdíjas, 1,2,3,6 gyermekes család is. De nem a számok számítanak, hanem, hogy legalább a városban ne maradjon egy rászoruló sem segítség nélkül, legalább karácsonykor. Ezért így decemberben minden évben levelet írunk az egyesületi tagoknak, hogy nézzenek körül a környezetükben, óvodában, iskolában és írják meg a szerintük rászoruló családok nevét. Majd összedugjuk a fejünket, és a helyi szervezetekkel megbeszéljük, ki melyik családot támogatja. Ezután már jöhet az adománygyűjtés.

És itt senki ne gondoljon nagy bevásárlásra, csak 1-1 csomag tartósételkészletet kérünk a tagjainktól. Legyen az tészta, liszt, olaj, befőtt vagy lekvár, nézzenek körül a kamrában, konyhában, és hozzák el, amit jó szívvel adnak, és ha van egy kis felesleges édesség, szaloncukor, azt is szívesen fogadjuk. Gondoljunk bele, egyesületünk 56 tagcsaládjától ez mennyi ételkészlet.

Aztán már csak bedobozoljuk, és kivisszük egy egyszerű karácsonyi képeslap kíséretében. Ilyen egyszerű az egész, és mégis mennyi embernek szerez örömet!

| **BATTYÁNI KATINKA** |
| **NAGYCSALÁDOSOK NAGYMAROSI EGYESÜLETE** |

„Az irgalom és a megbocsátás azonban nem maradhatnak pusztán szép szavak, hanem meg kell mutatkozniuk a mindennapi életben.”

(*Ferenc pápa – Magyar kurír*)

► Mire eljön az első gyertyagyújtás ideje...

Mire eljön az első gyertyagyújtás ideje, már kitakarítva, feldíszítva a lakás, beszerezve, amire csak szükség lesz decemberben. Így kihagyjuk a szokásos vásárlási lázat, és marad idő István atya tanácsát megfogadni, elcsendesülni, csodát várni. A gyerekek is ebben a csodavárásban töltik az év utolsó hónapját, hogy a karácsony ne csak az ajándékokról szóljon. Szeretünk másoknak és ezzel magunknak is örömet okozni, ezért sok saját kezűleg készített meglepetés készül a családtagoknak, a pedagógusoknak, a barátoknak. Sokkal több időt szánunk a közös játékokra, együtt sütjük a mézeskalácsokat, és külön program a mézeskalács-házikó készítése.

Az adventi koszorún a gyertyákat vacsoránál gyújtjuk meg, előtte imádkozunk, karácsonyi énekeket énekelünk. Szeretjük a roráté miséket, igyekszünk minél több alkalmon részt venni. A gyerekek büszkék rá, hogy ministránsok lehetnek, apró lépések, melyek közelebb visznek az Úrhoz. Az egyik roráté misén olvasta fel István atya az alábbi verset, ami engem nagyon megérintett, ezért szeretettel ajánlom minden embernek, hívőnek és nem hívőnek. És kívánok áldott ünnepeket!

Túrmezei Erzsébet: Mindig csak adni

*A jó öreg kút csendesen ontja vizét
így telik minden napja.*

*Áldott élet ez, fontolgom:
csak adni, adni minden napon.*

*Ilyen kúttá kellene lennem.
Csak adni teljes életemben.*

Mindig csak adni?

Ez terhet is jelenthet!

Jó kút, nem érzed ezt a terhet?

*Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak továbbadom,
vidáman, csendben és szabadon.*

Hadd éljek ilyen kút-életet,

összak áldást és sok-sok szeretetet!

*Nem az enyém, Krisztustól kapom,
egyszerűen csak továbbadom.*

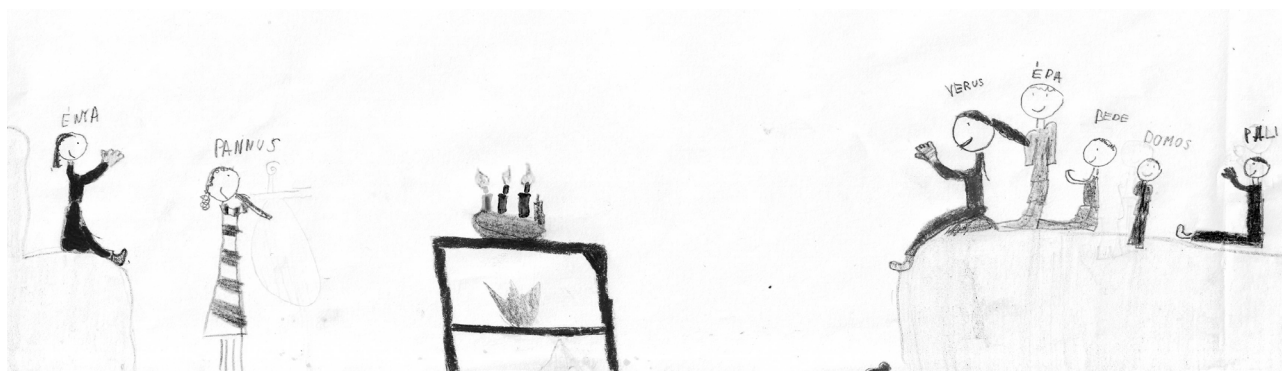
| M. P. K. |

▶ A krisztusi fény

Drobitlich Veronika

Az évnek ebben a szakaszában, amikor a karácsonyi üzenet minden ember szívét megérinti, különleges előkészületek történnek. Egyre többet ismerünk fel a szépségből és az igazságból. Krisztus lelke egyre közelebb kerül hozzánk, és arra ösztönöz, hogy adjunk, adjunk, adjunk. Ilyenkor megnyílik a szívünk, és fölerősödik bennünk a jó szándék. Még azoknak a lelkében is ott van az isteni szikra, a szeretet szikrája, akiket anyagba ragadt embereknek tartotok.

Teljes őszinteséggel és nyíltsággal forduljatok Krisztus felé. Ne érzétek be annyival, hogy barátaitokról csak karácsonykor emlékeztek meg, és nem elég az evés-ivásban, az ajándékozásban elmerülni. Tudatában kell lennetek, hogy ez az ünnep fontos, hatalmas, mert kapcsolatban vagytok a Szentháromsággal. Amint ezt felismeritek, menjetek egyenesen a Fény világában élő Szent Családhoz! Érezzétek ezt a kapcsolatot a szívetekben! Tudatosodjék bennetek az isteni jelenlét ereje! Emelkedjétek fel isteni férfiként és nőként! Emelkedjétek fel ezen a karácsonyon, hogy újra és újra köszönthessétek Isten Fiát! Maga az élet jön el hozzátok, az élet megújulása.

Csak akkor fogjátok megérteni a karácsony jelentőségét, amikor kivétel nélkül minden szükségletetek ki-elégítéséért ehhez az isteni forráshoz fordultok. Kívánom, hogy ezt az aranyló életerőt be tudjátok fogadni, amely a mennyei világából a szívekbe áramlik.

Áldott karácsonyt kívánok mindenkinek!

| GERGELY ÁGNES |

Útra kel a szent család

*Útra kel a szent család.
Zord, hideg a világ.
Szűz Mária hordozza,
óvja Jézuskáját.*

*Mint a gyertya világít,
a mély sötétségben.
Láthatatlan a dicsfény
Szűzanya ölében.*

*Így hordozunk mi is Téged
a szívünkben Kisded.
Melegséged átölel,
Hinted égi kincsed.*

*Te vigyázol most miránk,
szívünkben ha fázunk.
Óvod, véded fényünket,
túlárad a lángunk.*

(Zoller Andrea)

„Amikor a szent kapu előtt állok,

így imádkozom: »Uram, segíts, hogy kitarjam szívem kapuját!« A szentévnek nem sok haszna lenne, ha szívünk kapuja nem engedné áthaladni Krisztust, aki mások felé noszogat minket, hogy elvigyük nekik őt és az ő szeretetét...»

(Ferenc pápa – Magyar kurír)

Mit adhatok neked Istenem?

Egy adventi lelkigyakorlat kezdete

Adventi lelkigyakorlatom első napjának feladata volt, hogy képzeljem el magam, ahogy imádkozom, s kezeimet felé nyújtva nézzem meg, mit adhatok én neki. A templomban aznap éppen szentségimádás volt, így beültem az utolsó padba, és elképzelttem magam így, ebben a helyzetben. Tragikus volt, ahogy rádöbben-tem: hogy kezemben nincs semmi, üres... Nincs semmi jó, amit adhatnék, mert ami jó, az tőle való!

Sírtam. Nagyon fájt ez a felismerés, és rájöttem: hogy semmit nem tudok neki átadni, csak a bűneimet, a gyengeségeimet. Végtelenül szegénynek éreztem magam, és felvetődött bennem a már oly sokszor megfogalmazódott gondolat: miért teremtettél engem Istenem, ha semmi jó nincs bennem, csak amit te adsz nekem? Így telt egész napom, sírtam és kérdéseket tettem fel, perlekedtem, és értetlenül álltam létem kérdésével az Isten előtt.

A következő feladat az volt: mit tesz Ő kezembe? És láttam sok-sok kegyelmet, ajándékoktól roskadozott kezem, hálaival töltötte be a szívemet – de méltatlanságom és szegénységem, hogy én semmi jót nem adhatok, még mindig keserű bánatra indított. „*Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk*” – a harmadik napon ezt az ígét kaptam

(Zsid 4, 14-16). Ő látta bánatomat, és odahajolt hozzám, új reményt és vigaszt adott: ember vagy, egyedül Isten igaz, szép és jó, de ne félj, én veled vagyok. A negyedik napon pedig Jézus Pilátus előtt... (János 19)

S egy mondat rengette meg a szívemet, amikor Pilátus mondja Jézusnak: – „*Nekem nem felelsz? Hát nem tudod, hogy hatalmam van rá, hogy szabadon bocsátsalak, de hatalmam van arra is, hogy keresztre feszíttesselek?*” S Jézus ezt válaszolja: – „*Nem volna fölöttem hatalmad, ha onnan felülről nem kaptad volna...*” Igen. Pilátus hatalmat kapott, de hogy ki mellett, az ő döntése volt... Ekkor felragyogott Jézus irgalmas szeretete, hogy talán mégiscsak adott valamit, ami tőlem függ, és cserébe odaadhatom neki: a szabadságot Ő adta, de a döntés (mellette) egyedül az enyém. Egyedül rajtam múlik, hogy a jó vagy a rossz közül melyiket választom, mi szerint cselekszem. S akkor láttam magam újra imádkozni, és tenyerembe nem csak a bűneimet nyújtottam felé, hanem a jó (vagyis az Isten) melletti döntéseimet is. Ez az egyetlen ajándék, amit átnyújthatok neki „*cserébe*” az életemért, a kegyelmekért, mindenért. De ezek a döntések sokszor tele vannak küzdelemmel.

Kérem Istent, adjon erőt a döntésekhez mindannyiunknak ezen a karácsonyon!

| Sz. H. |

► Újra papi szolgálatban

Sok szeretettel köszöntjük Boros Zoltán atyát, aki a közelmúltban kiségitő lelkészként Nagymarosra került.

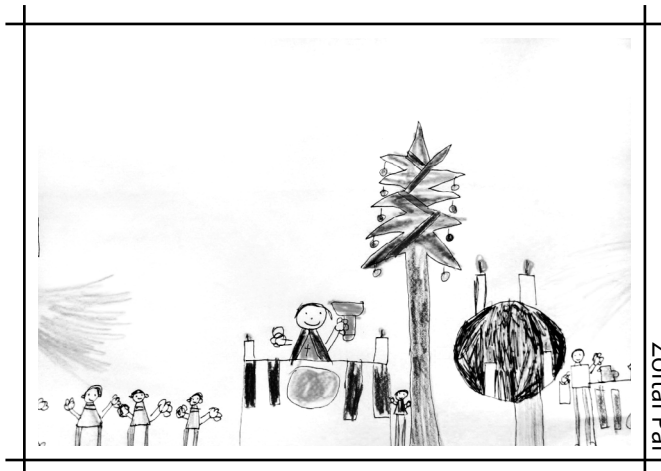
Röviden vallott önmagáról. 1961-ben született Inota mellett. Büszke, hogy anyja révén csángó származású. Pannonhalmán érettségizett. Ott könyvkötést is tanult. Könyvrestaurátornak készült, de nem vették fel minimális ponthiány miatt. A Széchényi Könyvtárban dolgozott könyvkötészként. Papi hivatása később vált tudatossá benne. 30 éves korában szentelték fel. Hamarosan Pilisvörösvárra került plébánosnak. Rengegetet dolgozott: hitoktatás, templomfelújítás. Ez már megviselte az egészségét. Érden volt plébános pár évig. Itt is túlterhelte magát. Többszöri agyérgörcse miatt mozgásában erősen korlátozott lett, ezért püspöke nyugállományba helyezte.

István atyával való régebbi kapcsolata révén került kiségitő lelkészként hozzánk. Örül, hogy a kétéves kényszerű pihenés után újra papi szolgálattal segítheti a híveket, és teheti teljesebbé saját igen érdeklődő, aktivitásra törő életét. Kívánjuk, adjon Isten kegyelmet neki, hogy személyében kiteljesedhessen, és a nagymarosi hívek lelki ápolásában István atyával együttműködve derűsen, aktívan dolgozhasson.

*„Ad maiorem Dei gloriam!”
/Isten nagyobb dicsőségére!/
| HORTOVÁNYI JENŐ |*

► Reggeli szokások

Alkalmam volt ott lenni minden egyes roráté utáni reggelizésen, így megfigyelhettem a gyerekek szokását, ami általában nagyon hasonló volt. A sekrestyéből mindenki futva távozott és rohant a közösségi házba. A fiúk a csocsó előpakolásával és magával a játékkal voltak elfoglalva, amibe néhány lány is bekapcsolódott, bár a három csocsó elég kevésnek bizonyult. A játékot csak egyvalami tudta félbeszakítani, ez pedig a nutellás kenyér volt. Holmi szalámis vagy mézes kenyér, de még a péksütik se igazán tudtak beleszólni a játékba.

Zoltai Pál

A nagyobbak ugyanúgy siettek át, mint a kicsik, de ők nem játszani, hanem a radiátorhoz, hogy azt fölcsavarják ötösre. A nutellás kenyérért ők is megverekedtek, sőt sokszor a kicsik elől kellett elvenni. Miután vége lett a harcnak, mindenki lenyugodott és ment vissza játszani vagy beszélgetni. De ezután még mindenki számára következett egy nehéz pillanat, elindulni az iskolába. Mindettől függetlenül szerintem minden gyerek örömmel gondol vissza ezekre a reggelekre, és alig várják a jövő adventet.

| DÖBRÖSSY DORKA |

► Adventi készülődésem

Adventi készülődésemhez hozzátartozik a roráté évek óta. Különös hangulata van ezeknek a hajnali miséknek, azért, mert István atya a prédikáció mellé mindig felolvasson egy verset. Ezekkel a versekkel jobban megértem az advent lényegét: elő kell készülni Jézus születésére.

Attól is különleges, hogy korán van, iskola előtt. Az nekem nem okozott gondot, hogy sűrűn kellett korán kelni. Idén először egyedül indultam és készültem össze reggel. Örültem annak is, hogy sok barátom eljött, akikkel jól beszélgettünk és csocsóztunk a szentmise utáni agapén.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki finom reggelit csinált nekünk. (Kedvencem volt a nutellás kalács.)

| LÁZÁR OLIVÉR |

Szállást keres a Szent Család Nagymaroson

Mihály hegy – Fehér hegy – Lator völgy

Ami Betlehemben történt, azt teszi jóvá ez a magyar népszokás. Mi, most, itt fogadjuk azt a testvérünket, aki Jézus születésének a hírét hozza. A meglátogatott otthon viszi tovább a Szent Család képét – míg az vissza nem jut kiindulási helyére. Az eredeti kilenc szemes láncot lehet szűkíteni, bővíteni. Mi nem arra vállalkozunk, hogy hűségesen felidézünk a szép hagyományt. Olvasunk az Újszövetségből:

„Irgalma nemzedékről nemzedékre azokra száll, akik őt félik. Hatalmas dolgokat művelt karja erejével, szétszórta a gondolataiban kevélykedőket. Hatalmasokat levetett a trónról, és kicsinyeket felemelt. Éhezőket betöltött jókkal, és üresen bocsátott el gazdagokat. Felkarolta Izraelt, az ő szolgáját, megemlékezve irgalmasságáról, amint megmondta atyáinknak, Ábrahámnak és utódainak mindörökre”

(Magnificat – Mária hálaéneke)

„...Istenünk mélységes irgalmából, amellyel meglátogatott minket a magasságban felkelő, hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek. s hogy lépteinket a békeesség útjára igazítsa.” (Zakariás imája)

Énekelünk, imádkozunk és elmondjuk egymásnak adventi kis lépéseinket is. Az egyik az idős szomszédját látogatja rendszeresen, a másik időről időre szóba elegyedik olyanokkal, akiket mások nem szívesen hallgatnak meg, egy harmadik büszke a reggeli frissességre, mert misével indul a napja. Van, akit sok nélkülöző ismerőse vár, mert a baráti szót legalább annyira igényli tőle, mint a neki szánt csomagot.

Különböző emberek, még különbözőbb helyzetek, különb-különb tapasztalatok... Ötletet, erőt, fényt adunk és kapunk, ez a mi ajándékunk egymásnak.

| ALFA IMA- ÉS IGEKÖR |

Arpád-házi Szent Erzsébet (1207-1231) J.J. András magyar király és merániai Gertrúd lánya, majd türingiai Lajos örgróf felesége. Már boldog házassága alatt a szegények oldalán áll, özvegyiségében teljes sorsközösségben él velük, minden előjogáról és rangjáról lemondva. Jspotályt alapít, maga ápolja a betegeket. Már életében csodák kísérik önfeláldozó és önfeledt tettei nyomán. 1235-ben avatják szentté, Európában a ferences lelkiség máig ható példája.

A tábla – Szent Erzsébet alakját felidézve – városunk összefogását dicséri. A Szent Kereszt Felmagasztalása-templom, a Városfejlesztési Alapítvány és a Polgármesteri Hivatal közös erőfeszítésével készült el.

Jó dolog jónak lenni...

nem azért, mert megköszönik, hanem egyszerűen jó jónak lenni. A kút, melynek vizét merik folyamatosan, újratelik, él, életet ad, adja a vizét. Az a kút, melynek nem merik vizét, lassan kiszárad. Akkor van vize, ha ad.

Ha önmagunkat nem tudjuk szeretettel adni, meghalunk. A kút vizét minél gyakrabban merik, annál többször feltelik, a hajszálereken szivárogozva a víz feltölti a kutat. Amikor nem merik a vizet, akkor pangani kezd a kútban az élet, a hajszálerek betömődnek, beomlanak, lassan már nem fog a víz vándorolni a mélyebb pont felé a föld alatt.

Az évek alatt a nap heve lassan kiszárítja a kútban levő vizet. Ahonnan elköltözik az ember, ott meghal a kút, mert nem adhatja önmagát.

Nem kell félnünk, ha adunk. Nem kell félnünk attól, hogy szeretünk, hogy jók vagyunk, hogy

áldozatokat hozunk egymásért. Mink van, mit nem kaptunk? Isten áldását oda árasztja, ahonnan az tovább is csörgedezik.

Az ember nem arra született, hogy gyűjtőmedence legyen, és önmagáért éljen, hanem, hogy Isten áldása, kegyelme, jósága rajta keresztül áradva, folyjon tovább. Szeress, és add magad, nagylelkűségeddel úgysem tudod felülmúlni az Urat! Arra születünk, hogy mi is ajándékká váljunk, ajándékot osszunk. Minden, amid van, vagy a szereteted hordozója, s akkor szárnyaddá válik, az égbe röpít. Vagy meddő súly, bórönd, amit hurcolsz, s önzéssel minden lépésedet keservessé teszed, azért fáradtan lihegsz.

Amit szeretetből odaajándékozol gyermekednek, társadnak, nemzetednek, az örökre a tied marad!

(Böjte Csaba testvér)

Imaalkalom cigány testvéreknek

„Íme a szűz méhében fogan és fiút szül, és Emmanu-
elnek fogják hívni. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.”

(Mt 1, 23)

Immáron egy éve fogalmazódott meg annak gondolata, hogy cigány testvéreinket imádságra hívjam. Olyan alkalomra, amelyben a cigány kultúra értékei és az egyház találkoznak. Imára, ahol testvérként lehetünk együtt Isten előtt, cigányok és nemcigányok. A nagy-
marosi cigány emberek többsége meg van keresztelve, hisz Istenben, sőt sokan elsőáldozók és bér málk-
zók is voltak. Bár az egyház megjelenik keresztelőn, a házasságkötésen, a temetésen, mégis kissé távoli e kapcsolat. Mindezek a magyar cigányság esetében is jelen vannak. Jézus születésének ünnepe a cigány emberek szívének is kedves, így első imádságunknak mi más adhatott volna alkalmat. Ezen az ünnepen kultúránk értékei is fényesebben ragyognak. Istenbe vetett hitünk, Szűz Mária iránti tiszteletünk, a kisgyermek érkezése, a család és a testvéri közösség.

Emlékszem, az első imádság meghívójában a szállást kereső Család példája került elő. Mária kopogtat a mi ajtónkon is, hogy Jézus a mi szívünkben, a mi családjunkban is megszülethessen.

Cigány testvéreink ajtót nyitottak egy éve a kopogtató Máriának, imával és énekkel várták a kisgyermek születését.

Krechunengo – Karácsony

*Karácsony van, víg a lélek,
Öröm az ember szívének.
Jó apánk is eljött hozzánk,
Szívét öröm járja most át.*

*Szép meséket regél nekünk
Rég volt cigány nemzettségül.
Elmondja, hogy mi volt, hogy volt
Cigányoknál karácsonykor.*

*Sokan gyűltek akkor egybe,
Mind, hogy Jézust ünnepelje,
Vigan voltak mind egymással,
Mint az atyja jó fiával.*

*A putrikból mind eljöttek,
Népesen telt el az ünnep,
Nótáikat dalolgatták,
Mi bánat volt – elmúlatták.*

*Káposztát ettek, bort ittak,
Egymás bőségére ittak.
Még a kutya is húst evett,
S aki élt, az mind ünnepelt.*

*Nagy nap volt a karácsonyest:
A Jézuska megszületett.
Megtisztelték a cigányok –
Legyen a karácsony áldott.*

*Mióta a Jézus itt járt,
A cigányé a boldogság –
Érjenek meg a cigányok
Nagyon sok boldog karácsonyt!*

(Rostás Farkas György)

▶ Egy újsághír

Az MKDSZ az egyetlen párt, amelynek megalakulása óta külön karitás csoportja működik. Bc. Kardos Attila, a Nyitra megyei Roma Kezdeményezés elöljárója és Farkas Matild a katolikus karitás nagymarosi munkatársa közös erőfeszítésének köszönhetően 2015. nov. 20-án több zsáknyi téli ruha jutott el a Felvidékre, hogy némileg enyhítsen a szükségét szenvedő családok sorsán. Ez a határon átnyúló együttműködés, amelynek gyümölcsét sok ember élvezheti, nem marad meg jól hangzó projektek porosodó papírjain, és nemcsak néhány, a hatalomhoz közel álló egyén bevételét növeli. A legjobb projekt a szeretet, amely nem ismer határokat.

▶ Segíteni jó!

Rokonlátogatáson jártam egy északi kis faluban. A szomszéd fiatalasszony karján tartott egy kicsi bábát. Nagyon szép volt, nem tudtam megállni, hogy meg ne szólítsam. Azt is észrevettem, hogy segítségre szorulna. Rögtön meg is kérdeztem, hogy elfogadna-e babaruhákat. És a következő találkozásunkkor már elláttam őt több mindennel. Örömmel fogadta! Aztán egy kicsit bátortalanul megszólalt: – „Tetszik tudni, az én anyukám nagyon szegény. Semmije sincs, kistestvéremmel egy teljesen üres lakásban laknak. Szüleim elváltak, és a papám mindent elvitt, ami csak mozdítható volt.” Kaptam telefonszámot, megtudtam, hogy valóban nagy a baj. Jeleztem Annamáriának, és Antal Mártival, Pötyivel mi már gyűjtögettük is a felajánlott bútorokat, ruhaneműt, és sok mindent, ami egy háztartásban szükséges. Szereztünk teherautót. Fel se fogtuk, hogy mi tárul elénk: a lakás kongott az ürességtől. Aztán volt nagy öröm, még a szomszédoknak is jutott, mert a fiatalasszony környezetében sok a rászoruló. Kiderült, hogy mosógépre lenne a legnagyobb szükség. Ennek híre eljutott Péntek Attilához, legközelebb már vele mentünk, mert mosógépet és centrifugát ajándékozott a családnak.

„Kedves nagymarosi karitás csoport! Nagyon köszönöm maguknak azt a sok mindent, amit értem tettek, azt a sok segítséget! Nem is tudom, mi

lett volna velem Önök nélkül. A Jóisten áldja meg önöket, sok erővel, egészséggel! Nagyon jó, hogy sok ilyen jó ember van.”

(N. L.-né, Ágnes levele.)

| FARKAS MATILD |

Kerék Imre: Kisdéd-váró

*Hóban szikrázik
a fenyő –
szüless meg, Égi
Csecsemő!*

*Kit jövendölt
angyali szó,
Rád várunk, jó hírt
fényt hozó!*

*Bár csak szénás
fekhely fogad –
mutasd meg kedves
arcodat!*

*Fáradt szemét
emelve rád,
vigadhasson
apád, anyád!*

*Te, kit a világ
úgy remélt
deríts mosolyra
sok szegényt;*

*fénykörödben a
szeretet
zönghessen hála-
éneket –*

*harmatgyöngyökkel
koronás
légy új Kezdet,
új Folytatás!*

(1998)

Levélváltás Gyimesbükkel

Örömmel jelentem, hogy 131 000 forint gyűlt össze. Talán ez is kis lépéssel közelebb visz a kisbuszhoz...

Sok szeretettel: a nagymarosiak

Dr. Rendessy Annamária

Kedves Annamária!!!

Azt a hálát, amelyet érziünk, azt nem lehet szavakba öltetni. Köszönöm, hogy ekkora jósággal karjaitokba vettétek kis otthonunkat. Végtelen hálával köszönöm, hogy segítetek a ránk bízott gyermekekről való gondoskodásban.

Isten áldjon és fizessen meg minden elképzelhető jóval a jóságodért, a jóságotokért!!! Isten fizesse!!!

Gyuri-Gyerekek-Évi

György Ciobotaru

Örömmel tudatjuk,

hogy Kárpátaljára **311 500 forint** gyűlt össze idén adventben!

Isten áldjon minden adakozót!

A SZENT RÓKUS KARITÁSZ

Miserend: óév – újév

Dec. 25. Péntek, Urunk születése

- 8.00: Pásztorok miséje
- 9.30: Ünnepi szentmise
- 18.30: Esti Szentmise

Dec. 26. Szombat, Szent István vértanú

- 8.00 és 18.30

Dec. 27. Szent Család vasárnap

- 8.00, 9.30.
- 18.30 Szent János napi boráldás.

Dec. 31. Csütörtök, Év végi hálaadás

- 17.30: Szentségimádás
- 18.45: Hálaadó szentmise

Jan. 1. Péntek, Szűz Mária Isten Anyja

- 9.00 és 18.30

Impresszum

Kiadja:

Szent Kereszt Felmagasztalása
Katolikus Plébánia
Nagymaros, Szent Imre tér 2.

Megjelenik:

negyedévente

Felelős kiadó:

Gáspár István

Szerkeszti:

Hortoványi Emőke

Főmunkatárs:

Hortoványi Jenő

Munkatársak:

Gyöngyösi Gyula
Légrádi Alexa
Légrádi Dávid
Szigeti-Benedek Hajnalka
Zoller Andrea

Tervező szerk.:

Láng András

Nyomda:

Multiszolg. Bt. Vác

Példányszám:

500

▶ Karácsonyfa, csillag, gyertya...

Mit is jelképeznek ünnepi díszjeink?

Miért díszítünk fel minden évben egy fenyőfát mindenféle csillogó-villogó, gömb és csillag alakú díszekkel, hosszú füzerekkel? Ha csak azért, mert mások is így tesznek, mert a szüleink is ezt tették ilyenkor, vagy mert szép éke a lakásnak, akkor semmi értelme idén karácsonyfát állítani. Karácsonyfát azért állítunk, mert itt a karácsony. Jézus születésének napja, amikor arra emlékezünk, hogy Ő közénk jött mintegy 2000 évvel ezelőtt, hogy megváltson minket és örök életünk lehessen. A karácsonyfa ennek a hatalmas szeretetnek a jelképe, és a rajta lévő díszek, füzerek, égők mind-mind szimbolizálnak valamit ebből a csodálatos misztériumból.

A fenyő örökzöld, az örökkévalóság szimbóluma, mely jelképezi a Krisztusban való örök életet. *"Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen"* (Ján 3, 16). Emellett a fenyő háromszög alakja utal a Szentháromságra is. A gyertyák és a fényfüzerek fénye arra figyelmeztet minket, hogy Jézus a világ világossága (Ján 8, 12). A gyertya miközben fényt ad, meg is semmisül, akár csak Jézus, aki meghalt azért, hogy megváltson minket. Az angyal, amely sok fenyő dísz, arra a hírnökre utal, aki Jézus születését adta tudtul a pásztoroknak. (Luk 2, 10-14). A gömb alakú díszek a teljességet, a szaloncukrok az angyalokat, a harangok pedig az angyalok érkezését szimbolizálják.

A girlandok, akár csak a kígyó, úgy fonják körbe az élet fáját. Ezek emlékeztetnek minket az eredendő bűnre. A csillag, amelyet a karácsonyfa csúcsára helyezünk, akár csak a csillagszórók, a betlehemi csillagot jelképezik, amely Jézus születésének hírnöke volt, és amely a napkeleti bölcsek számára mutatta az utat az újszülött Királyhoz (Mát 2, 9). A piros szín, mely a karácsonyfa „*nélkülözhetetlen*” eleme, a szeretet színe. Emlékeztet arra, hogy Jézus a vérével fizetett azért, hogy minket megváltson. A piros tehát a Jézus áldozatán keresztül kapott életünk.

És végül a karácsonyi ajándékok utalnak az ajándékokra, melyeket a bölcsek vittek Jézusnak, de a lefontosabb, hogy arra a legnagyobb ajándéokra emlékeztetnek, amivel Isten ajándékozott meg minket: az ő saját egyszülött fiával, Jézus Krisztussal.

| LÉGRÁDI ALEXA |

▶ Szeretnél egy élő közösséghez tartozni?

Ifikör a Szentlélek szeminárium után

Sok dolgot megtapasztalunk Isten kegyelméből már egészen kisgyerek korunktól fogva, és helyes vezetés mellett a felénk áradó isteni szeretet hitté növi ki magát a szívünkben (Jn 6, 44). A gyermeki megtapasztalások gyermeki hitet szülnek, és jó esetben korosodásunk egyre bölcsebbé és hitben állhatatosabbá tesz bennünket (1Kor 13, 11).

A veszély abban rejlik, ha fejlődésünk csak testbeli, és lelkileg megmaradunk gyerekeknek. Idősebb kori megtapasztalásaink, rögzítéseink pedig elnyomják a lendületünket és a tisztaságunkat. Igeellenes lenne, ha azt mondanám, hogy ne legyen gyermeki a hitünk (Lk 18, 16), de egyetlen fiatal sem elégszik már meg a Biblia kisiskolásoknak című könyvével. Nem mindig tejjre van szükségünk, szilárd ételért kiáltunk (1Kor 3, 2). Nem a karácsonyi Jézuskáért, hanem a názáreti Jézus Krisztus hitébe vetett kiteljesedésért.

Már csak az a kérdés, hol érhető el ilyen kapcsolat egy kereső, környékbeli fiatal számára. Szeretnénk, ha közösségünk erre adna lehetőséget mindenkinek. A kismarosi Szentlélek szeminárium után összeállt ifjúsági kör csütörtökönként szívesen vár minden, legalább középiskolás korú fiatalot, aki szeretne egy élő közösséghez tartozni (Zsolt 36, 10). A 2016-os első alkalmunk január 7-én lesz, este fél 7-től 8-ig. Kezdés a nagymarosi templomban, bejárás a sekrestye felől.

Nagyon várunk, és kérjük: GYERE KÖZÉNK!

| LÉGRÁDI DÁVID |